

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 22 februari 2002

Nr 121—128

INNEHÅLL

Nr		Sidan
121	Statsrådets förordning om genomförande av vissa av Europeiska gemenskapens direktiv om inlandssjöfart	361
122	Statsrådets förordning om kompetensbrev för laddare	363
123	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets beslut om ordningsregler för sprängnings- och brytningsarbete	366
124	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om den myndighet som beviljar kompetensbrev för laddare och om den utbildning som krävs för erhållande av kompetensbrev	368
125	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om säkerheten vid tillverkning av sprängämne på arbetsplatsen	370
126	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets beslut om anskaffning, trygg användning och besiktning av maskiner och annan arbetsutrustning som används i arbete	375
127	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 4 § arbetsministeriets beslut om kompetenskraven för dykare som utför byggnadsarbeten under vatten	376
128	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om en förteckning över exempel på arbeten som är farliga för unga arbetstagare	377

Nr 121

Statsrådets förordning

om genomförande av vissa av Europeiska gemenskapens direktiv om inlandssjöfart

Given i Helsingfors den 14 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 1 kap. 8 § 2 mom. sjölagen av den 15 juli 1994 (674/1994), sådant detta lagrum lyder i lag 924/1998:

1 §

Tillämpningsområde

Genom denna förordning genomförs följande direktiv av Europeiska gemenskapen, vilka gäller inlandssjöfart:

1) rådets direktiv 76/135/EEG om ömsesidigt erkännande av fartcertifikat för fartyg i inlandssjöfart, nedan *direktivet om fartcertifikat för fartyg*,

2) rådets direktiv 82/714/EEG om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart, nedan *direktivet om tekniska föreskrifter för fartyg*,

3) rådets direktiv 87/540/EEG om tillstånd att utföra varutransporter på vattenvägar inom nationell och internationell transport och om ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis, nedan *direktivet om varutransporter på vattenvägar*,

4) rådets direktiv 91/672/EEG om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat

Rådets direktiv 76/135/EEG (31976L0021); svenskspråkig specialutgåva område 7, volym 1, s. 171, rådets direktiv 82/714/EEG (31982L0301); svenskspråkig specialutgåva område 7, volym 3, s. 31, rådets direktiv 87/540/EEG (31987L0322), rådets direktiv 91/672/EEG (31991L0373); svenskspråkig specialutgåva område 7, volym 4, s. 60, rådets direktiv 96/50/EG (31996L0235); EGT nr L 235, 17.9.1996, s. 31

för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar, nedan *direktivet om båtförarcertifikat*, samt

5) rådets direktiv 96/50/EG om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar, nedan *direktivet om villkoren för att erhålla förarbevis*.

2 §

Direktivet om fartcertifikat för fartyg

Direktivet om fartcertifikat för fartyg tillämpas på sådana fartyg på inre vattenvägar i Finland som omfattas av tillämpningsområdet för direktivet. Direktivet tillämpas dock inte på fartyg som avses i artikel 2.1.2 i direktivet.

I fråga om lotsning av fartyg på inre vattenvägar föreskrivs särskilt.

3 §

Direktivet om tekniska föreskrifter för fartyg

Direktivet om tekniska föreskrifter för fartyg tillämpas på sådana fartyg på inre vattenvägar i Finland som omfattas av tillämpningsområdet för direktivet. Direktivet tillämpas dock inte på fartyg som avses i artikel 7.1 a i direktivet.

Helsingfors den 14 februari 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

4 §

Direktivet om varutransporter på vattenvägar

Direktivet om varutransporter på vattenvägar tillämpas i Finland. Direktivet tillämpas dock inte på fraktförare som avses i artikel 3.3 i direktivet.

5 §

Direktivet om båtförarcertifikat

Direktivet om båtförarcertifikat tillämpas på fartygsbefälhavare som omfattas av tillämpningsområdet för direktivet och som idkar trafik på inre vattenvägar i Finland.

6 §

Direktivet om villkoren för att erhålla förarbevis

Direktivet om villkoren för att erhålla förarbevis tillämpas på fartygsbefälhavare som omfattas av tillämpningsområdet för direktivet och som idkar trafik på inre vattenvägar i Finland. Direktivet tillämpas dock inte på fartygsbefälhavare som avses i artikel 3.2 i direktivet.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Regeringssekreterare Pekka Kouhia

Nr 122

Statsrådets förordning om kompetensbrev för laddare

Given i Helsingfors den 14 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 2 § 1 mom. och 7 § 1 mom. lagen den 25 februari 2000 om laddare (219/2000):

1 §

Kompetensbrev för laddare utfärdas på ansökan för den som uppfyller villkoren i denna förordning.

2 §

Den som fått kompetensbrev för laddare har rätt att i sitt arbete hantera och bruka explosiva varor på de villkor som anges i lagen om laddare (219/2000) samt i denna förordning och i 4 § statsrådets beslut om ordningsregler för sprängnings- och brytningsarbete (410/1986).

3 §

I gruva har en person med minst kompetensbrev för laddare rätt att hantera och bruka explosiva varor, oberoende av mängden explosiv vara.

4 §

Kompetensbrev för laddare är följande:
1) kompetensbrev för sprängare,
2) kompetensbrev för laddare,
3) kompetensbrev för överladdare.

5 §

För kompetensbrev för sprängare fordras
1) minst 20 års ålder,

2) minst 6 månaders erfarenhet av arbete i anslutning till sprängaruppgifterna i fråga,

3) intyg över en med godkänt vitsord genomgången kurs för sprängare,

4) utredning om att sökanden i fråga om sin hälsa och andra egenskaper är lämplig för uppgifter som sprängare, samt

5) examen för sprängare, avlagd inför en examinator som godkänts av ministeriet.

Kompetensbrev för sprängare kan utfärdas med vissa villkor eller begränsas till att gälla endast vissa arbeten.

6 §

För kompetensbrev för laddare fordras

1) minst 20 års ålder,

2) minst 12 månaders erfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete, därav minst 3 månader av sprängningsarbete som förutsätter laddares behörighet,

3) intyg över en med godkänt vitsord genomgången kurs för laddare,

4) utredning om att sökanden i fråga om sin hälsa och andra egenskaper är lämplig för uppgiften som laddare, samt

5) examen för laddare, avlagd inför en examinator som godkänts av ministeriet.

7 §

För kompetensbrev för överladdare fordras

- 1) kompetensbrev för laddare,
- 2) minst 12 månaders arbetserfarenhet som laddare, därav minst 3 månader av sprängningsarbete som förutsätter överladdares behörighet,
- 3) intyg över en med godkänt vitsord genomgången kurs för överladdare,
- 4) utredning om att sökanden i fråga om sin hälsa och andra egenskaper är lämplig för uppgiften som laddare, samt
- 5) examen för överladdare, avlagd inför en examinator som godkänts av ministeriet.

8 §

Ministeriet godkänner examinatorena för examina.

Examinatorn skall ha överladdares behörighet, i 9 § 1 mom. avsedd examen och tillräcklig erfarenhet.

Utbildaren vid en kurs som leder till examen för laddare och överladdare får inte vara examinator i den examen som hänför sig till kursen.

9 §

Kompetensbrev som avses ovan i 4 § kan utfärdas för den som har avlagt diplomingenjörs-, ingenjör-, tekniker-, eller annan motsvarande teknisk examen

- 1) om genom examen har ådagalagts kunskaper som är tillräckliga för kompetensbrevet,
- 2) om sökanden har åtminstone 6 månaders praktisk arbetserfarenhet av sprängnings- och brytningsarbete,
- 3) om han eller hon i fråga om sin hälsa och andra egenskaper är lämplig för uppgifter som laddare,
- 4) om han eller hon har avlagt sådan examen som förutsätts för kompetensbrevet i fråga.

Kompetensbrev för överladdare kan utfärdas för en i 1 mom. avsedd person som har åtminstone 12 månaders mångsidig praktisk erfarenhet som laddare.

10 §

Ansökan om kompetensbrev för laddare skall göras skriftligen. Till ansökan skall fogas ett läkarintyg, varav framgår att sökanden i fråga om sin hälsa är lämplig för sådana uppgifter som ankommer på laddare, en

utredning om att sökanden har genomgått föreskriven kurs och högst två år tidigare har blivit godkänd i examen samt en utredning om att han eller hon har den arbetserfarenhet som krävs. Läkarintyget får vara utfärdat högst tre månader tidigare.

Ett kompetensbrev gäller 10 år räknat från dagen för utfärdandet. Det kan förnyas på ansökan, som skall lämnas in under kompetensbrevets giltighetstid, och gäller då under en ny tioårsperiod. Ett kompetensbrev upphör likväl att gälla då innehavaren fyller 65 år.

11 §

För att kunna förnya kompetensbrevet skall sökanden delta i en repetitionskurs genom vilken sökandens kunskaper om ändrade bestämmelser och om arbetskraven för laddare säkerställs. Dessutom skall sökanden genomgå ett prov som hänför sig till repetitionskursen.

Då förnyat kompetensbrev söks, skall kompetensbrevet, en utredning om att sökanden genom att utföra sina uppgifter som laddare har upprätthållit sin yrkeskunnighet och ett intyg över att han eller hon har avlagt det prov som hänför sig till repetitionskursen samt ett i 10 § 1 mom. nämnt läkarintyg företes.

Ansökan om förnyande av kompetensbrevet anhängiggörs genom anmälan till repetitionskursen.

Den som inte har förnyat sitt kompetensbrev under dess giltighetstid kan få ett nytt kompetensbrev genom att förete intyg över att han eller hon på nytt har avlagt examen för laddare.

12 §

I anslutning till ministeriet finns en nämnd för laddarutbildning, vilken verkar som expertorgan i ärenden som hänför sig till ordnandet av laddarutbildningen och innehållet i den.

I nämnden, som ministeriet tillsätter för fyra år åt gången, finns en ordförande, en vice ordförande och tre andra medlemmar, som var och en har en personlig ersättare.

I nämnden skall den sakkunskap som har myndigheterna, vederbörande arbetsmarknadsorganisationer och utbildningen för laddarna finnas företrädd.

Om nämnden gäller i övrigt vad som föreskrivs om statens kommittéer.

13 §

Av särskilda skäl kan arbetarskyddsmyndigheten i enskilda fall bevilja undantag från bestämmelserna i denna förordning.

Som bevis på behörighet godkänns också ett examensbevis eller något annat motsvarande bevis över en examen som avlagts utomlands eller något annat dokument över utbildning i enlighet med vad som bestäms därom i lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992) eller anges i en internationell förpliktelse som binder Finland.

14 §

Denna förordning träder i kraft den 1 mars

Helsingfors den 14 februari 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

2002. Bestämmelserna om repetitionskurser i denna förordning tillämpas först från den 1 januari 2003.

Genom denna förordning upphävs förordningen om laddare av 25 februari 2000 (220/2000).

De kompetensbrev som gäller när förordningen träder i kraft byts i samband med förnyandet av kompetensbreven ut så att kompetensbrev för yngre laddare byts ut till kompetensbrev för laddare och kompetensbreven för äldre laddare till kompetensbrev för överladdare. Vad som i denna förordning föreskrivs om laddare och överladdare gäller till dess på motsvarande sätt personer som fått kompetensbrev för yngre laddare och överladdare.

Äldre regeringssekreterare Antti Posio

Nr 123

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets beslut om ordningsregler för sprängnings- och brytningsarbete

Given i Helsingfors den 14 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, ändras i statsrådets beslut av den 29 maj 1986 om ordningsregler för sprängnings- och brytningsarbete (410/1986) 2 § 1 mom. 6 punkten, 3 § 2 mom., 4 § 2 mom., 7 § 1 mom. samt 16 § 5 mom., sådant det lyder i beslut 121/1996, som följer:

2 §
I dessa ordningsregler avses med:
6) *laddare* en i förordningen om kompetensbrev för laddare (122/2002) nämnd sprängare, laddare och överladdare,

3 §
Om sprängningsarbetet utförs på bebott område, bör sprängarbasen ha minst antingen i teknisk skola avlagd för uppgiften lämplig teknikerexamen och tillräcklig erfarenhet av sprängningsarbete på bebott område eller överladdares behörighet och två års arbets- erfarenhet på bebott område.

4 §
Minimibehörighetsvillkoren för laddare och överladdare bestäms vid användning av sprängämne enligt tabell 2.

Tabell 2

Mängd sprängämne	På bebott område	På annat område
1. Över 500 kg per dygn eller över 10 kg i laddningsutrymmet	överladdare	laddare
2. Över 500 kg per dygn och högst 10 kg i laddningsutrymmet	laddare	laddare

7 §
En utrymnings- och räddningsplan skall uppgöras för arbetsplatsen. Planen skall innehålla uppgifter om gång- och utrymningsvägar, skyddsplatser eller skyddsavstånd och kommunikationssystem samt tillräckliga anvisningar för hur man skall förfara vid en olyckshändelse. Planen skall placeras på en lämplig plats där arbetstagarna kan se den, och den skall sändas till den lokala rädd-

ningsmyndigheten för kännedom. På arbetsplatsen skall det arrangeras åtminstone en utrymnings- och brandövning i erforderlig omfattning, om sprängnings- och brytningsarbetet skall pågå minst sex månader. Informations- och alarmanordningar, släckningsmateriel och räddningsredskap samt utrymningsvägar skall markeras med åskådliga och klart synliga kännetecken.

16 §

I fråga om tillverkning av sprängämne på arbetsplatsen gäller vad som därom bestäms särskilt.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Helsingfors den 14 februari 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Äldre regeringssekreterare Antti Posio

Nr 124

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om den myndighet som beviljar kompetensbrev för laddare och om den utbildning som krävs för erhållande av kompetensbrev**

Given i Helsingfors den 14 februari 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 § 2 mom. lagen den 25 februari 2000 om laddare (219/2000):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om den myndighet som beviljar kompetensbrev för sådana laddare (sprängare, laddare, överladdare) som avses i förordningen om kompetensbrev för laddare (122/2002) och om den utbildning som krävs för erhållande av kompetensbrev för laddare.

2 §

Myndighet som beviljar kompetensbrev

Den myndighet som social- och hälsovårdsministeriet har förordnat enligt 2 § lagen om laddare (219/2000) är Tavastlands arbetarskyddsdistrikts arbetarskyddsbyrå.

3 §

Laddarkurser

Den som ansöker om kompetensbrev skall innan han eller hon kommer till tentamen som leder till examen för laddare bli godkänd i laddarkursen.

På laddarkurser undervisas i grundläggande färdigheter som hänför sig till laddarens arbete. Grundkursen för laddare omfattar

280 och kursen för överladdare 160 lektioner. Minimilängden för grundkursen för sprängare fastställs per sprängargrupp.

4 §

Repetitionskurser

Den repetitionskurs som avses i 11 § 1 mom. förordningen om laddare omfattar åtta lektioner.

Den som ansöker om förnyande av kompetensbrev skall anmäla sig till repetitionskursen senast två månader innan kompetensbrevet upphör att gälla.

5 §

Kursledare

En erfaren överladdare kan vara verksam som ledare för laddarkursen och repetitionskursen. Också en erfaren laddare kan vara verksam som ledare för grundkursen för sprängare och för den repetitionskurs som enbart är avsedd för sprängare.

6 §

Examensavgifter och ersättningar

Den som förrättar förhör på kursen kan ta

ut en examensavgift på 50 euro hos den sökande. Om examen på den sökandes begäran sker annanstans än på examinatorns hem- eller tjänstgöringsort, kan examinatorn dessutom ta ut en ersättning för resekostnaderna.

7 §

Anmälan som skall göras till nämnden för laddarutbildning

Ledaren för laddarkursen skall i god tid

Helsingfors den 14 februari 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

innan kursen inleds till nämnden för laddarutbildning meddela kursprogrammet, en beskrivning av undervisningsredskapen och undervisningsförhållandena, utbildarna för kursen och uppskattat elevantal.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002. Förordningens 2 § träder dock i kraft först den 1 augusti 2002.

Äldre regeringssekreterare Antti Posio

Nr 125

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om säkerheten vid tillverkning av sprängämne på arbetsplatsen**

Given i Helsingfors den 14 februari 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 § 3 mom. lagen den 25 februari 2000 om laddare (219/2000):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om de säkerhetskrav som skall iakttas vid tillverkning av sprängämne på arbetsplatsen.

I fråga om arbetarskydd vid transport, flyttning, upplagring, förvaring och behandling av sprängämne gäller vad som därom bestäms särskilt.

2 §

Sprängämne

I denna förordning avses med sprängämne sådant sprängämne som har tillverkats av ammoniumnitrat och för ändamålet lämplig olja (*AN-olja*) och som kan innehålla, inert färgämne, samt andra sprängämnen.

Vad som i denna förordning föreskrivs om AN-olja gäller i tillämpliga delar även andra sprängämnen och halvfabrikat av dem.

3 §

Tillstånd för tillverkning på arbetsplatsen

Om ansökan om tillstånd för tillverkning av sprängämnen på arbetsplatsen föreskrivs i 25—27 § förordningen om explosiva varor (473/1993).

4 §

Beståndsdelarna i AN-olja och dess sammansättning

Det ammoniumnitrat som används i AN-olja skall vara lämpligt för ändamålet, provat och utvalt i fråga om kvaliteten.

AN-oljan skall bestå av ca 5,5—6,0 procent olja av vikten på ammoniumnitratet och den skall ha rätt syrebalans. Flampunkten för oljan skall vara över 55 grader. Efter blandningen skall AN-oljan vara av jämn kvalitet. För att en jämn kvalitet skall säkerställas skall en liten mängd sådant färgämne tillsättas i oljan, som inte kemiskt får påverka beståndsdelarna i AN-oljan.

AN-oljan skall användas så snabbt som möjligt efter tillverkningen. Före användningen skall den jämna kvaliteten säkerställas. Om olja har fallit ut ur ammoniumnitratet skall de blandas på nytt.

5 §

Skyddsavstånd på tillverkningsplatsen

Det ställe på arbetsplatsen där AN-olja tillverkas skall finnas på ett sådant skyddsavstånd från en bebodd byggnad och annan plats, där människor vanligtvis uppehåller sig (*bebott område*), som uträknas utgående från den formel som framgår av bilaga 1. Skyddsavståndet skall dock alltid vara minst 100 meter.

Tillverkningsplatsen skall finnas på ett sådant skyddsavstånd från temporära sprängämnesupplag eller ammoniumnitratupplag på arbetsplatsen som uträknas utgående från den formel som framgår av bilaga 2.

Skyddsavstånden räknas så att skyddsavståndet enligt bilaga 2 får delas med två. Skyddsavståndet är det större av de avstånd som uträknats på detta sätt. Skyddsavståndet är dock minst 50 meter.

När tillverkningsplatsen väljs skall det beaktas att annat ammoniumnitrat än det som finns på tillverkningsplatsen är tillräckligt långt borta från bebott område och från upplag för brännbara vätskor.

6 §

Förvaring och behandling av halvfabrikat

Ammoniumnitratet skall förvaras väl förpackat i torr lokal på en brandsäker grund som lätt hålls ren och vädrad så att det inte klumpar ihop sig på grund av fukt och så att det inte utsätts för stora temperaturväxlingar. Det får inte förvaras i samma lokal som AN-olja eller något annat sprängämne.

De anordningar och arbetsredskap som används i behandlingen av ammoniumnitrat skall vara sådana som inte gnistrar och de skall vara tillverkade av syrabeständigt stål, plast, aluminium eller tätt virke.

7 §

För tillverkningen ansvariga

Yrkesskickliga, omsorgsfulla personer som är över 18 år får tillverka AN-olja under ledning av överladdare. Sådana personer som inte deltar i tillverkningen får inte vistas på tillverkningsplatsen.

De som deltar i tillverkningen skall bära tillräckliga skyddsdräkter.

8 §

Allmänna tillverkningskrav

På tillverkningsplatsen får varje gång finnas bara en för tillverkningen nödvändig mängd ammoniumnitrat och olja. På tillverkningsplatsen skall det råda god ordning.

Tillverkningsplatserna och anordningarna skall dagligen rengöras grundligt.

AN-olja tillverkas i ett för tillverkningen lämpligt, välbelyst väderskydd. Vid tillverkning och annan behandling iakttas särskild försiktighet. Främmande föremål eller ämnen får inte komma i beröring med AN-oljan.

På tillverkningsplatsen skall finnas nödvändiga primärläckningsredskap. Tillverkningen skall avbrytas så länge åskväder pågår.

9 §

Särskilda tilläggskrav beträffande tillverkningen

AN-olja får tillverkas för hand eller maskinellt. För att garantera jämn kvalitet får endast ca 50 kilogram AN-olja blandas per gång i den tillverkning som sker för hand.

Den anläggning som används vid tillverkning av sprängämne skall i fråga om typen vara godkänd för tillverkning av sprängämne och utrustad med en markering som visar att den är godkänd så som föreskrivs särskilt.

10 §

Brandfara och släckningsanvisningar

De som arbetar på tillverkningsplatsen skall innan tillverkningen inleds informeras om nödvändiga släckningsanvisningar med tanke på brand och explosioner.

I släckningsanvisningarna skall det beaktas att de organiska ämnen som finns i tillverkningsplatsens närhet ökar brandfaran samt att kläder och virke som mättats med ammoniumnitrat är lättantändliga när de torkat.

Då brand uppstår skall det beaktas att

1) rikligt med vatten används för att släcka branden och att vanliga handsläckare är ineffektiva,

2) dörrarna till upplagsmagasinen öppnas helt,

3) släckningspersonalen som andningskydd använder en tryckluftsapparat eller syrgasapparat och

4) när det är fråga om en storbrand och en särskild explosionsfara uppstår sker sprutningen av vatten maskinellt och de närvarande avlägsnas så att de befinner sig tillräckligt långt borta från det farliga området.

11 §

Förstöring

Oanvändbart ammoniumnitrat och oanvändbar AN-olja skall förstöras så som därom bestäms särskilt.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Genom denna förordning upphävs arbetarskyddsstyrelsens anvisningar av den 21 augusti 1980 angående beredning av sprängämne på arbetsplats (Anvisningar för AN-olja).

Helsingfors den 14 februari 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Äldre regeringssekreterare Antti Posio

*Bilaga 1***Val av tillverkningsplats**

kg	15 m ^{1/3}	3 m ^{1/3}
Under 300	100	50
400	110	50
500	120	50
600	125	50
700	135	50
800	140	50
1 000	150	50
1 500	170	50
2 000	190	50
3 000	215	50
4 000	240	50
5 000	255	50
8 000	300	60
10 000	325	65
15 000	370	75
20 000	405	80
30 000	465	95
40 000	515	105
50 000	555	110

Platsen för tillverkning av AN-olja på arbetsplatsen skall väljas så att den kan placeras på ett sådant skyddsavstånd från en bebodd byggnad eller annan plats, där människor vanligtvis uppehåller sig, som uträknas utgående från formeln 15 m^{1/3}. Tillverkningsplatsen skall däremot vara belägen på ett sådant skyddsavstånd från temporära sprängämnesupplag och ammoniumnitratupplag på arbetsplatsen som räknas utgående från formeln 3 m^{1/3}.

Skyddsavstånd i fråga om vissa mängder ammoniumnitrat

Mängden av ammoniumnitrat (kg)	Skyddsavstånd (m)
1 000	110
2 000	140
3 000	160
4 000	175
5 000	190
6 000	200
7 000	210
8 000	220
9 000	230
10 000	235
15 000	270
20 000	300
30 000	340
40 000	375
50 000	405

När tillverkningsplatsen väljs skall också den mängd ammoniumnitrat som är nödvändig för arbetsplatsen och som upplagras där beaktas.

Nr 126

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets beslut om anskaffning, trygg användning och besiktning av maskiner och annan arbetsutrustning som används i arbete**

Given i Helsingfors den 14 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 25 november 1998 om anskaffning, trygg användning och besiktning av maskiner och annan arbetsutrustning som används i arbete 59 § 1 mom. och 60 § samt

fogas till förordningen en ny 60 a § som följer:

4 kap.

Bestämmelser om trygg användning av viss arbetsutrustning

59 §

Behörighet för kranförare

Den som för en mobilkran skall ha avlagt en lämplig yrkesexamen inom branschen och den som för en tornkran skall ha en lämplig del av en sådan yrkesexamen.

60 §

Transport under utbildning

I fråga om yrkesexamensinriktad utbildning eller utbildning inriktad på en del av en yrkesexamen och motsvarande läroavtalsutbildning har den läroinrättning som ger utbildning rätt att bevilja studeranden en tillfällig och begränsad rätt som fordras i

samband med undervisningen att under uppsikt av en kompetent person föra en mobil- eller tornkran samt en lastbilskran som avses i 59 § 2 mom.

60 a §

Utländska examina

Som bevis på behörighet enligt detta kapitel godkänns också ett examensbevis eller något annat motsvarande bevis över en examen som avlagts utomlands eller något annat dokument över utbildning i enlighet med vad som bestäms därom i lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992) eller anges i en internationell förpliktelse som binder Finland. Ärendet avgörs riksomfattande av Nylands arbetarskyddsdistrikts arbetarskyddsbyrå på basis av ansökan.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Helsingfors den 14 februari 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Äldre regeringssekreterare Antti Posio

Nr 127

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av 4 § arbetsministeriets beslut om kompetenskraven för dykare som utför byggnadsarbeten under vatten**

Given i Helsingfors den 14 februari 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *ändras* i arbetsministeriets beslut av den 3 september 1996 om kompetenskraven för dykare som utför byggnadsarbeten under vatten (674/1996) 4 §, sådan den lyder i beslut 893/1998, som följer:

4 §

Påvisande av kompetensen

Uppgiftsenlig kompetens för dykeriarbete påvisas

1) med intyg över examen för lättdykare som avlagts i form av fristående examen eller över lämplig examen som avlagts vid Räddningsinstitutet för i 2 § 1 punkten avsedda uppgifter,

2) med intyg över yrkesexamen för yrkesdykare som avlagts i form av fristående examen eller över en lämplig del därav för i 2 § 2 punkten avsedda uppgifter.

I fråga om en person som har skaffat sig kompetens för dykare utomlands fattas beslut om hans eller hennes behörighet att i Finland utföra sådant byggnadsarbete under vatten som avses här av Nylands arbetarskyddsdistrikts arbetarskyddsbyrå på ansökan efter att

den har hört den riksomfattande examenskommissionen för dykarbranschen som lyder under utbildningsstyrelsen. Som bevis på kompetens godkänns ett examensbevis eller något annat motsvarande bevis över en examen som avlagts utomlands eller något eller annat dokument över utbildning i enlighet med vad som bestäms därom i lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992) eller anges i internationella förpliktelser som binder Finland.

Nylands arbetarskyddsdistrikts arbetarskyddsbyrå kan av särskilda skäl efter att ha hört den examenskommission som avses i 2 mom. godkänna även en annan utredning som ett tillräckligt bevis på kompetens.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Helsingfors den 14 februari 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Äldre regeringssekreterare Antti Posio

Nr 128

Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om en förteckning över exempel på arbeten som är farliga för unga arbetstagare

Given i Helsingfors den 14 februari 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 19 § 2 mom. lagen den 19 november 1993 om unga arbetstagare (998/1993), sådant det lyder i lag 16/1997:

1 §

I bilagan till denna förordning finns en förteckning över exempel på sådana för unga arbetstagare farliga arbeten som endast får utföras på de villkor som anges i 4 § förordningen om skydd för unga arbetstagare (508/1986).

Genom denna förordning upphävs arbetsministeriets beslut av den 23 oktober 1996 om arbeten som är farliga för unga arbetstagare (756/1996) jämte ändringar.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Helsingfors den 14 februari 2002

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Äldre regeringssekreterare Antti Posio

FÖRTECKNING ÖVER EXEMPEL PÅ ARBETEN SOM ÄR FARLIGA FÖR UNGA ARBETSTAGARE

1. Mekaniska riskfaktorer

Särskild risk som åsamkas av mekaniska riskfaktorer kan föreligga vid arbete med följande maskiner, anordningar och arbetsredskap:

1) laseranläggningar som tillhör klasserna 3 A, 3 B och 4, cirkelsågar, klingsågar, bandsågar, hyvelmaskiner, motorsågar, fräsmaskiner, kantpressar och andra saxar som drivs med motsvarande maskinkraft, krossmaskiner med öppna svalg, sandspridare, pelarborrmaskiner, vinkelslipmaskiner, metallsvavar, gassvetsningsanordningar och gasskärvningsanordningar, spikpistoler som drivs med tryckluft eller motsvarande och andra motsvarande maskiner, anordningar och arbetsredskap, med vilka man av egen ovarsamhet kan åstadkomma ett allvarligt olycksfall i arbete,

2) traktorer som inte har skyddshytt eller som är försedda med vinsch, lastkran, grävmaskin eller front- eller baklastare, eller till vilka har anslutits en arbetsmaskin som behöver särskild kraftöverföring, truckar med undantag av långsamma s.k. låglyfttruckar som används för varutransport, jordförflyttningsmaskiner, skogsmaskiner, skördetröskor, torvupptagningsmaskiner, samt i krävande förhållanden snöskotrar och terrängbilar,

3) som förare, signalman eller skötare av maskindrivna lyft- och transportanordningar med undantag av manövrering av en stationärt installerad hiss med tryckknapp samt användning av lyftanordning, lyftblock eller motsvarande för lyftning av eget arbetsstycke,

4) personlyftanordningar och sky-liftar.

2. Kemiska riskfaktorer

I arbetet kan föreligga särskild kemisk risk när man i riskabel mängd exponeras för följande ämnen och preparat:

1) Ämne eller preparat som klassificeras i enlighet med en i 19 § kemikalielagen (744/1989) avsedd förordning av social- och hälsovårdsministeriet eller den förteckning över farliga ämnen som avses i 11 § kemikalielagen,

a) mycket giftigt och märks med varningssymbolen T och med fraserna R26 (Mycket giftig vid inandning.), R27 (Mycket giftig vid hudkontakt.), R28 (Mycket giftig vid förtäring.), eller R39 (Risk för mycket allvarliga bestående skador.) som anger fara,

b) giftigt och märks med varningssymbolen T och med fraserna R23 (Giftig vid inandning.), R24 (Giftig vid hudkontakt.), R25 (Giftig vid förtäring.), R39 (Risk för mycket allvarliga bestående skador.) eller R48 (Allvarlig hälsorisk efter långvarig exponering.) som anger fara,

c) hälsoskadligt och märks med varningssymbolen Xn och med frasen R48 (Allvarlig hälsorisk efter långvarig exponering.) som anger fara,

d) frätande och märks med varningssymbolen C och med fraserna R35 (Starkt frätande.) eller R34 (Frätande.) som anger fara,

e) explosivt och märks med varningssymbolen E och med fraserna R2 (Explosionsfarligt vid stöt, friktion, eld eller annan antändningsorsak.) eller R3 (Mycket explosionsfarligt vid stöt, friktion, eld eller annan antändningsorsak.) som anger fara,

f) hälsoskadligt och märks med varningssymbolen Xn och med frasen R39 (Risk för mycket allvarliga bestående skador.) som anger fara,

g) hälsoskadligt och märks med varningssymbolen Xn och med frasen R40 (Risk för bestående skador.) som anger fara,

h) sensibiliserande och märks med varningssymbolen Xn och med frasen R42 (Kan ge sensibilisering vid inandning.) som anger fara,

i) sensibiliserande och märks med varningssymbolen Xi och med frasen R43 (Kan ge sensibilisering vid hudkontakt.) som anger fara,

j) cancerframkallande och märks med varningssymbolen T och med frasen R45 (Kan ge cancer.) som anger fara,

k) mutagen och märks med varningssymbolen T och med frasen R46 (Kan ge ärftliga genetiska skador.) som anger fara,

l) reproduktionsstörande (verknningar på fertiliteten) och märks med varningssymbolen T och med frasen R60 (Kan ge nedsatt fortplantningsförmåga.) som anger fara,

m) reproduktionsstörande (störningar i utvecklingen) och märks med varningssymbolen T och med frasen R61 (Kan ge fosterskador.) som anger fara och

n) irriterande och märks med varningssymbolen Xi och med någon av fraserna R12 (Ytterst brandfarligt.), R42 (Kan ge sensibilisering vid inandning.) eller R43 (Kan ge sensibilisering vid hudkontakt.) som anger fara.

2) Ämne eller preparat, som avses i statsrådets förordning om avvärjande av cancerrisk i anslutning till arbete (716/2000).

3) Bly och dess föreningar i den mån de upptas i människans organism.

4) Asbest och

5) Tobaksrök i omgivningen.

3. Fysikaliska riskfaktorer

Vid följande arbeten kan särskild fysikalisk risk föreligga:

a) arbete där kraftigt buller kan medföra risk för hörselskada,

b) arbete med kraftigt vibrerande arbetsmaskiner,

c) arbete där man kan exponeras för hälsorisker på grund av kyla eller hetta och

d) arbete i särskilt högt eller lågt lufttryck.

4. Elektriska riskfaktorer

Särskild elektrisk risk kan föreligga vid spänningsarbete och vid arbete i närheten av oisolerade spänningsförande delar och vid service och reparation av starkströmsapparater och hissar.

5. Fysisk överansträngning

Risk för fysisk överansträngning kan föreligga vid lyftarbete, där lastens vikt kontinuerligt överstiger 20 kg för män och 15 kg för kvinnor samt vid annat ensidigt belastande arbete.

6. Biologiska riskfaktorer

Särskild risk kan föreligga vid arbete där man kan exponeras för en biologisk agens som förorsakar allvarligt insjuknande.

7. Vissa arbeten

Särskild risk för olycksfall eller men för hälsan kan föreligga också vid följande arbeten:

1) vid arbete under jorden i gruvor eller schakt eller i förhållanden där det annars finns risk för ras och kollaps,

Nr 128

- 2) vid sprängningsarbete och övrig hantering av explosiva varor,
- 3) vid arbete i direkt anslutning till lastning och lossning av fartyg,
- 4) vid förande av rälsfordon på järnväg och i spårbunden trafik samt växel- och ordningsarbeten på bangårdar,
- 5) vid service, rengörings- och reparationsarbete som orsakar risk,
- 6) vid besiktning, service och reparation av tryckluftsanordningar som underställts myndigheternas tillsyn,
- 7) vid rivning av byggnader,
- 8) vid tankarbete där det finns risk för kvävning och liknande fara,
- 9) vid stolp- och terrängarbete och vid annat arbete till vilket hänför sig en uppenbar risk att falla ned,
- 10) vid arbete med farliga djur,
- 11) vid skötsel av försöksdjur,
- 12) vid hantering för tillverkning, lagring eller användning av anordningar som innehåller gaser under tryck eller kondenserade eller upplösta gaser,
- 13) vid arbete där tempot bestäms av en maskin och för vilket betalas prestationslön.